

JuHöFoLa:

jamarski tabor v Nemčiji

V šolskem letu 2013/14 je devet navdušencev iz Vzgojnega zavoda Kranj obiskovalo jamarski tečaj. Tečaj je potekal preko celega leta, zaokrožili pa smo ga z obiski jam. Nenačrtovan zaključek tečaja je prišel prav nepričakovano – kar pet »jamarčkov« se je namreč odločilo, da se med šolskimi počitnicami, namesto kolonije na morju, udeležijo izobraževalno-raziskovalnega jamarskega tabora za mlade v Nemčiji JuHöFoLa (Jugendhöhlenforscherlager).

Prvega avgusta so se tako pridružili vrstniku Denu, ki je tabor obiskal že dve leti nazaj. Dopoldan smo se usedli v kombi Jamarske reševalne službe in se odpeljali v 600 kilometrov oddaljen Blaubeuren v švabskih Alpah. Tam smo se pridružili še desetim udeležencem iz Nemčije, Poljske in Ukrajine ter desetim nemškimi inštruktorjem. To je bil že 14. tabor po vrsti, ki ga ista ekipa organizira vsaki dve leti.

Tabor je trajal 16 dni in je bil sestavljen iz dveh izobraževalnih sklopov, vsak je trajal 4-5 dni. Teme, ki smo se jih udeležili, so bile *merjenje in risanje jam*, *biologija*, *elektronika in hidrologija*, *vrvna tehnika* in *geologija*.

Katja je cel teden obiskovala tečaj biologije, kjer je spoznala značilnosti jamskih živali, kje in kako živijo ter kako jih najdemo in identificiramo.

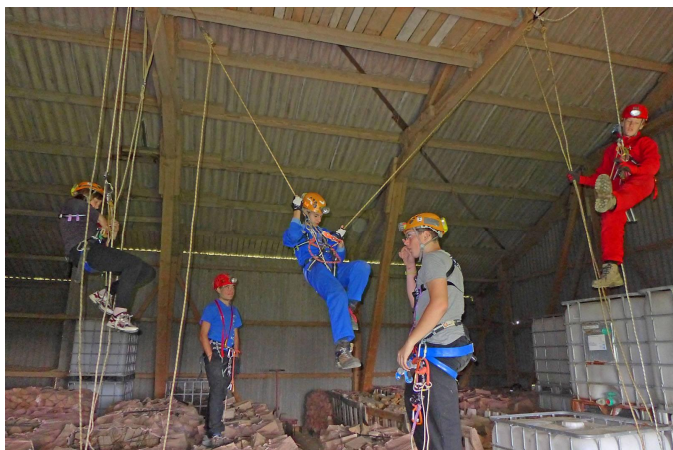
Den in Tim sta se zadnji teden udeležila tečaja merjenja jam, kjer so izmerili in narisali dve jami in se seznanili z uporabo elektronskih pripomočkov pri merjenju.

Ostali so bili na tečaju vrvne tehnike ter elektronike in hidrologije.

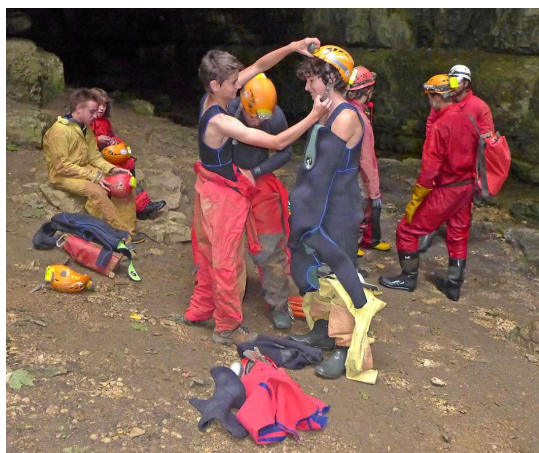
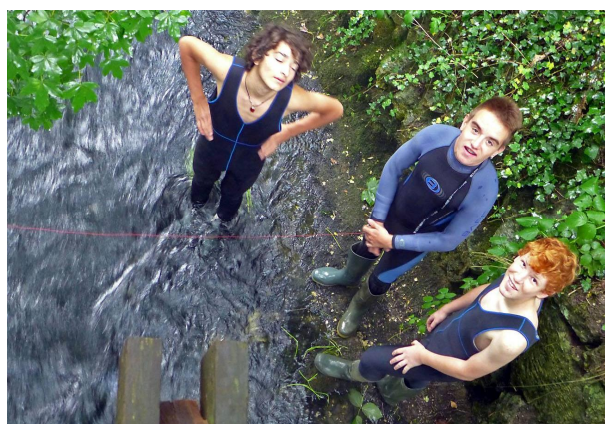

Pri uporabi vrvne tehnike so vsi mladi postali zelo suvereni. V okviru tega tečaja smo poleg vaj na drevesu, steni in seniku (kjer smo se skrivali pred dežjem), obiskali tudi štiri jame.

Pri elektroniki so se naučili komunikacije v jami z različnimi žičnimi in brezžičnimi pripomočki. Nekaj je bilo teorije, nekaj prakse zunaj jam, nekaj pa v samih jamah. Naučili so se veliko novega, tudi to, da mobitel v jamah še vedno ne »vleče«. ☺

Pri hidrologiji so se naučili merjenja pretoka rek na tri načine. Prvega so si verjetno zapomnili, ostala sta bila prezahtevna.

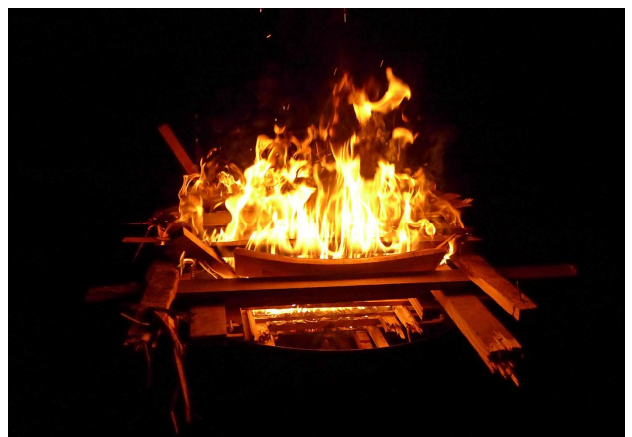
Vmes se je naša ekipa izven programa dogovorila za obisk ene lepe jame. V neoprenih smo prebrodili in preplavali 400 metrov v več kot 5 kilometrov dolgi čudoviti vodni jami Falkensteiner Höhle, kjer nas je žal ustavil sifon.

Po zaključku prvega 4-dnevnega sklopa je bila organizirana ekskurzija. Tudi ta je bila jamarsko obarvana, ogledali smo si namreč eno turistično jamo in okoliške znamenitosti.

Ob večerih so bila na sporedu zanimiva predavanja, vsaka država pa je pripravila t.i. »narodni večer«, kjer s(m)o predstavili svojo državo, jamarstvo in jame, kuharica pa je pripravila predlagano tradicionalno jed posamezne države. Večino večerov smo končali ob tabornem ognju.

Spali smo v šotorih. Kot v Sloveniji je nekdo tudi v Nemčiji ukradel poletje in nas vztrajno zalival, a šotori so zdržali, mi pa tudi.

Vse dni tabora smo vodili tudi dnevnik dogajanja. Nekaj zapisov iz dnevnika:

- ✓ »Mladi 'biolog' Arndt nas je učil postavljat vabe v jami. Pobrali smo pa tudi tiste živali ki so se ujele v vabo. Zadnji dan pa smo z biologom ter s pomočjo mikroskopa poskušali ugotoviti katere živali smo ujeli.« (Katja);
- ✓ »Uporabljali smo bormašino in fiks. Potegnili smo skalo in jo dali na pol s kajlami.« (Žiga);
- ✓ »Pri hidrologiji smo danes merili pretok vode. Pretok smo najprej izmerili z listom in štoparico. Potem pa še z merjenjem slanosti, Marcus je stresel sol v vodo in na vsakih 10 sekund smo odčitali slanost vode.« (Blaž);
- ✓ »Šli smo v rudnik dokončati risbo. Jst sem bil zadni k nism imel kulija. Po končanem delu smo šli izmeriti z laserjem in z neko aplikacijo in šli spat.« (Tim);
- ✓ »Pri geologiji smo imeli predstavitev o kamnih, ki se jih lahko najde v jamah, razne oblike jam, nastanke nekaterih jam in kamnin. Žiga je po 5-ih min takoj zaspal. Kasneje smo imeli malico, takoj za tem pa nam je razkazal razne kamnine in definicije različnih vrst jam ter pri tem omenjal tudi slovenske jame... Takrat je predstavitev prišla h koncu, Žiga se je zbudil.« (Gašper).

Na pogled dolgih 16 dni je tako minilo kot bi mignil in v soboto, 16. avgusta zjutraj, smo se poslovili od novih prijateljev in krenili proti domu. Ceste so bile ta dan polne dopustnikov. Že takoj za München-om nas je zaradi

dela na cesti pričakala nekaj kilometrska kolona, kateri smo se še pravočasno izognili. Kolone so se po poročanju nadaljevale še celo pot proti Sloveniji. Tako smo celo Avstrijo prevozili po regionalni cesti, kar nam je vzelo nekaj časa, a okolica je bila čudovita. Malicali smo v slikovitem Kitzbühelu in zaradi kolone, še pred karavanškim tunelom, pot nadaljevali kar skozi Italijo.

Rad bi pohvalil klub Höhlenverein Blaubeuren e.V. za organizacijo tabora, saj so poskrbeli za vse, kar jamar potrebuje 15 dni na terenu. Zahvaljujemo se tudi Jamarski zvezi Sloveniji, Jamarski reševalni službi za uporabo kombija.

Zaključim torej lahko z mislijo, da je bila udeležba na jamarskem taboru v Nemčiji prava odločitev in zelo pozitivna izkušnja za vse nas – tako za mladostnike kot tudi zame. Mladi so nadgradili svoje jamarsko znanje, spoznavali novo deželo in ljudi ter se ob tem zabavali. Jaz pa sem imel možnost bolje spoznati njih, njihove zgodbe, močna področja, strahove, skrite želje, ... Drug od drugega smo se učili, si delili lepe in slabe trenutke ter iz dneva v dan bolj tesno pletli naše prijateljske vezi. Sedem posameznikov se nas je tako povežalo v pravo jamarsko družčino, ki se bo skupaj z veseljem še kdaj odpravila novim jamarskim podvigom na proti. Jamarski tabor v Nemčiji pa nam bo za vedno ostal v lepem spominu, meni osebno pa bo predstavljal tudi najboljšo izkušnjo dela z mladimi do sedaj.

Udeleženci: Den (KŠJK Speleo Siga Velenje), Tim, Uroš (JK Železničar), Katja (JD Rakek), Gašper (DRP Škofja Loka), Žiga (JD Gorenja vas), Blaž (DZR Simon Robič Domžale).

Prispevek pripravila: Uroš Ilič in Mateja Oman